

Gezag in de gemeente: ladder of reuzenrad

Met kinderen op vakantie kom je op plaatsen waar je als volwassene nooit zou komen. Nooit zou komen, tot schade van je eigen volwassenheid. Zo gebeurde het mij afgelopen zomer dat ik in een reuzenrad zat, in één van die tot pretpark uitgegroeide speeltuinen die ons land rijk is. Ik stapte het eerst in. Het rad zette zich schokkend in beweging. Ik ging enkele meters omhoog. Het apparaat hield weer stil toen de volgende lege stoel de plaats van instappen passeerde. Ik zag hoe beneden mij mijn kinderen zich een plekje zochten. Een nieuwe schok, en daar gingen we met z $\ddot{o}$ n allen omhoog: ik boven en zij onder. Geloof me dat dit een je vaderschap zeer bevestigende ervaring is! Maar eenmaal door het hoogste punt ging er in dit opzicht iets mis. Nu suisden we samen naar beneden: ik onder en mijn kinderen boven. Deze afwisseling in $\ddot{o}$ boven $\ddot{o}$ en $\ddot{o}$ nder $\ddot{o}$ in één draaiende beweging herhaalde zich tot de betaalde gulden op was. Toen ik enigszins draaietrig was uitgestapt zag ik maar één ding heel scherp. We zouden allen af en toe plaats moeten nemen in een reuzenrad. Een man en een vrouw, die in hun huwelijk in een machtsstrijd zijn gewikkeld samen in het reuzenrad. Een ieder op zijn eigen stoeltje. Nu eens de één boven. En dan weer de ander. Kerkeradsleden voor een belangrijke vergadering samen in het reuzenrad. Voorganger, ouderlingen en de penningmeester, ieder op zijn eigen bankje. Daar gaan ze. Ieder op zijn eigen tijd $\ddot{o}$ boven $\ddot{o}$. Ieder op zijn eigen tijd $\ddot{o}$ nder $\ddot{o}$. In één en dezelfde beweging. Alle leden van een gemeente waarin hevig gediscussieerd wordt over de plaats van de vrouw samen in het reuzenrad. De broeders van de raad stappen als leidinggevend het eerst in. Daarna zoeken de andere broeders uit de gemeente zich een plaats, zoveel mogelijk bij elkaar op één bankje. Tenslotte stappen de zusters in het reuzenrad van de gemeente. En terwijl het rad draait alsmaar kijken naar elkaar. En zwaaien naar elkaar. En jezelf onderweg afvragen wat dat eigenlijk is: $\ddot{o}$ ndergeschikt zijn $\ddot{o}$ en $\ddot{o}$ leiding geven $\ddot{o}$, $\ddot{o}$ boven $\ddot{o}$ en $\ddot{o}$ nder $\ddot{o}$.

Ik zou het niet gewaagd hebben in dit blad over een reuzenrad te schrijven als het geen diepere betekenis had. Tot aan de voleinding moet alles wat op aarde mooi is, of geestig, of treffend, een geestelijke betekenis hebben om in de gemeente een plaats te kunnen hebben. Pas in het Rijk Gods zal het mooie aan zijn schoonheid en het vrolijke aan zijn vrolijkheid voldoende recht van bestaan ontleenen. Maar tot dan zijn de dingen op aarde $\ddot{o}$ dbubel $\ddot{o}$, en moet nadrukkelijk die kant boven gelegd worden die verwijst naar de relatie tussen God en mensen. Het reuzenrad heeft z $\ddot{o}$ n kant! Wanneer ik de geschiedenis van de voetwassing lees (Joh. 13) en Jezus zie duidelijk maken wat $\ddot{o}$ heer $\ddot{o}$ en $\ddot{o}$ knecht $\ddot{o}$, $\ddot{o}$ boven $\ddot{o}$ en $\ddot{o}$ nder $\ddot{o}$ betekenen, zie ik het reuzenrad draaien. De Heer die boven zijn discipelen staat bukt zich diep om hen de voeten te wassen. Zonder dat de Heer in deze bukkende beweging ophoudt de Heer te zijn! Wat Jezus tijdens de voetwassing deed wijst heen naar wat Hij op Golgotha zal doen. Daar bukt Hij zich nog dieper. Daar vernedert Hij zich tot onder onze zondenlast. Zonder daarin op te houden ver boven ons te staan!

Als het gaat over de verhouding tussen leiding geven en volgen, tussen gezaghebbend spreken en gehoorzaam luisteren, tussen $\ddot{o}$ boven $\ddot{o}$ en $\ddot{o}$ nder $\ddot{o}$, zien we in gedachten eerder een ladder staan dan een reuzenrad draaien. Een ladder: ieder staat op zijn eigen sport van de ladder der gemeente. De één boven. De ander onder. Toch is dit werelds of vleselijk denken, ingevoerd in de sfeer van het nieuwe leven dat Christus schenkt. Jezus zei: $\ddot{o}$ Wie de grootste onder u is, zal uw dienaar zijn $\ddot{o}$ (Mt. 23:11). Jezus doorbreekt de statische, hiërarchische machts- en gezagsverhoudingen tussen mensen. In de buurt van Jezus wisselen $\ddot{o}$ boven $\ddot{o}$ en $\ddot{o}$ nder $\ddot{o}$ elkaar voortdurend af in de beweging van het rad der liefde. Het $\ddot{o}$ boven $\ddot{o}$ en $\ddot{o}$ nder $\ddot{o}$ van de ladder hoort thuis in de sfeer van de wereld, van de oude mens. Waar Christus geloofd en gediend wordt blijft wel een $\ddot{o}$ boven $\ddot{o}$ en $\ddot{o}$ nder $\ddot{o}$. Maar het ligt niet meer star vast in personen, functies, posities en $\ddot{o}$ ambten $\ddot{o}$. Gelovigen kunnen er ook niet op gaan staan, zoals een officier in het leger op zijn strepen kan gaan staan. $\ddot{o}$ Boven $\ddot{o}$ en $\ddot{o}$ nder $\ddot{o}$ zijn opgenomen in de beweging van het reuzenrad der liefde, waarin de hoogste zich onder de laagste buigt, om daarna degene die zojuist nog de laagste was te volgen in zijn beweging omhoog. In dit rad liggen $\ddot{o}$ boven $\ddot{o}$ en $\ddot{o}$ nder $\ddot{o}$ niet vast! Ze worden geschonken in de beweging der liefde. In dit rad der liefde krijg je ook een andere kijk op het geven van leiding. Leiding geven is niet het staan op een hogere sport van de ladder. Het is v $\ddot{o}$ rgan in die ronddraaiende beweging van bukken en opgericht worden. Maar daarover een volgende keer.